

paa det varmeste tør anbefale det foreliggende Lovforslag, for saa vidt det sigter til en Afhjælpning af de to Mangler, jeg her har fremhævet.

Til det her fremførte ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger ved nogle af Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Jeg skal for det første nævne, at Næstformanden efter Lovforslaget fremdeles skal være Medlem af en af Landets Overretter eller af Københavns Kriminal- og Politiret, ganske vist saaledes, at han fritages for sine Forretninger der i den Tid, han er ansat til Tjeneste ved Sø- og Handelsretten. Der er noget utiltalende i dette; at en Mand paa en saa vigtig Post i Sø- og Handelsretten i Virkeligheden er ansat ved en anden Ret, men det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er sket af pekuniære Hensyn, og ud fra den Betragtning kan jeg se bort fra dette, særlig ogsaa da Loven har en midlertidig Karakter.

I Lovforslagets § 2, 2det Punktum, siges, at de søkyndige Medlemmer behøve ikke at have Bopæl i København. Dette er i og for sig en fortræffelig Bestemmelse, og jeg kunde ønske den udvidet til at omfatte de handelskyndige, saa at der i Stedet for „søkyndige” kom til at staa „fagkyndige”. Ganske vist er Sø- og Handelsretten en Ret, der egentlig i snævrere Forstand er indrettet for Københavns næringsdrivende, men Forholdene føre med sig, at der er et overordentlig stort Antal Tilfælde, hvor ogsaa Handels- og Søfartsinteresser ude fra Provinserne maa finde deres Afgørelse herinde ved Sø- og Handelsretten. Jeg skal blot nævne de Tilfælde, hvor sagsøgte bor i København. Der er det en Selvfølge, at Retsforhandlingen foregaar ved Sø- og Handelsretten i de Sager, der overhovedet her omhandles. Men tillige forekommer det meget jævnlige mellem handlende, at der allerede i de Sluttedler, der indstifte Handelen, er vedtaget en Bestemmelse om, at alle eventuelle Retsstridigheder afgøres ved Sø- og Handelsretten i København. Af denne Grund kunde jeg have ønsket, at der var truffet en Bestemmelse, hvorefter et Antal af Sø- og Handelsrettens fagkyndige Medlemmer valgtes mellem Folk fra Provinserne, eller at Provinsernes Handels- og Søfartsorganisationer havde en Indflydelse i den Valgforsamling, der foretager Valget. Jeg skal dog af Grunde, som jeg senere skal komme tilbage til, se bort fra mine Ønsker i saa Henseende.

Der er dog eet, jeg endnu ønsker at

berøre i denne Forbindelse. Det forekommer mig, at man oppe i Landstinget maa have overset, at naar man giver Valgforsamlingen en Ret til at vælge Folk udenfor København, paalægger man samtidig de vedkommende Mænd udenfor København en Pligt til at tage imod Valget, idet Loven af 19. Februar 1861 bestemmer, at man ikke kan undslaa sig for at modtage dette overordentlig byrdefulde Hverv at være sagkyndig Dommer i Sø- og Handelsretten. Det forekommer mig ret unaturligt, at en Forsamling i København kan paabyrde en Mand udenfor København et saadant byrdefuldt Hverv. Jeg forstaaer selvfølgelig, at Forslagets Hensigt er, at man kun skal kunne vælge Folk, der bo f. Eks. i Hellestrup, men Lovens Bogstav tillader, hvad jeg her har paapeget. Jeg skal imidlertid ogsaa i den Henseende, af Grunde, som jeg senere kommer tilbage til, se bort fra denne Bestemmelse.

Endvidere bestemmer § 2, andet, tredje og fjerde Stykke, der ere indkomne ved en Ændring i Landstinget, at Valgforsamlingen, foruden de hidtil valgte, skal vælge Personer hørende til Skibes Mandskab eller til det underordnede Handelspersonale til at tiltræde i Sager mellem de overordnede og det underordnede Personale i Skibe og Handel. Jeg finder, at det er en overordentlig human Bestemmelse, men at der paa den anden Side klæber ved den Mangel, som man ikke godt kan se bort fra. Jeg skal for det første pege paa, at man, hvis dette vedtages, er henvist til at indsætte en lignende Bestemmelse i Loven om Rettens Pleje, altsaa til allerede nu at lappe paa denne, men det kan jo være, at man af andre Grunde kommer til at gøre dette, og at man derfor kan se bort derfra. Derimod synes jeg, det er alvorligere, naar Forslaget siger, at Valgforsamlingen skal udmelde Folk, der høre til Skibes Mandskab eller til den Kreds af Medborgere, der overhovedet er egnet til at tage imod Valg. Jeg kan forstaa, at Valgforsamlingen meget vel kan udpege Folk, der høre til Skibes Mandskab, men hvorledes Retsformanden skal faa fat i disse udmeldte Folk, der høre til Mandskabet paa Skibe, der mulig ere ude paa Fart, gaar over min Forstand, og jeg kan ikke tro andet; end at der her er begaaet lidt af en Letsindighed, en Letsindighed, som der maaske kan bødes paa; men som ellers staaer her med sort paa hvidt.

Endelig forekommer det mig, at det for selv de Mænd af den sidstnævnte